

de ziekenfondsen nu, dat zij dit niet zullen doen, voordat met de artsen ter plaatse een overeenkomst zal zijn tot stand gebracht. Voortdurend wordt vergaderd, ook in het Rijkswateries van Binnenlandsche Zaken met de vertegenwoordigers van het Leipziger Verband, en de kans bestaat, dat, als de „noodhulpers" niet terstond worden ontslagen, de geneeskundigen zich niet meer zullen gebonden achten aan de overeenkomsten de „krijgstoestand" toch intreedt (*Berliner Tageblatt*, 11—15 Januari).

Als de Nederlandsche artsen zullen trachten, dergelijke dingen te voorkomen, zal een Nederlandsche regering „zich daartegen verzetten". Het is echter waarlijk niet alleen de geneeskundige stand, die gevaar loopt, als met eens begint, de onafhankelijkheid van een groep der bevolking aan te tasten. Het gaat ons geheele volk aan, en nu eens een bedreiging in deze richting is vernomen, kunnen wij het met VALERIUS toeroepen:

O Nederland, let op uw zaak: de tijd en stonde is daar!

Opdat thans in een hoek niet raak, uw vrijheid, die voorwaar

Uw ouders hebben dier gekocht, met goed en bloed en leven,

Want zij wordt nu gansch en t'eenemaal verzocht tot niet te zijn gedreven.

Wel mocht, toen de Reichsversicherungsordnung werd ingediend, op deze bladzijden worden gewaarschuwd: „toe te zien, opdat dit gedrocht van wetgeving geen eieren uitbroede in den Haag!"

HET VERDRAG TE MÜNCHEN. — De overeenkomsten met de verschillende ziekenfondsen te München behelzen in hoofdzaak het volgende: De Ortskrankenkasse München-Stadt staat per lid 5 mark per jaar toe (welk bedrag later klimt tot 6 mark) voor geneeskundige hulp. Bijzondere verrichtingen, dus ook die door specialisten, worden echter afzonderlijk betaald, en dit is het geval bij alle andere fondsen. Er worden ook bij alle fondsen overeenkomsten gesloten met particuliere ziekenhuizen. Bezoeken naar één der voorsteden worden met 3 mark betaald.

De Ortskrankenkasse München-Land geeft 1 mark meer „Pauschale". De Landkrankenkasse München betaald per verrichting naar het staats-minimumtarief (iets hooger dan dat van onze Rijkswateriesbank).

Het Sanitätsverband voert een welstandsgrens in van 2500 mark; de tegenwoordige leden met een inkomen tot 3000 mark, waarvan er nu nog 330 leden zijn, mogen lid blijven, doch voor hun gezin wordt 25 mark per jaar voor geneeskundige hulp betaald. Overigens is de „Pauschale" voor afzonderlijke personen 5.50 mark, voor een vrouw en kinderen 11 mark en voor man, vrouw en kinderen 16.50 mark, welke bedragen in 1916 worden verhoogd tot resp. 6, 12 en 18 mark.

In de „ondernemersziekenfondsen" wordt of naar het staatsminimumtarief betaald, of per consultatie 1 mark en per bezoek 1.50 mark.

De „kaufmännische kassen" betalen; a. voor wateriesplichtigen: per consultatie 1.25 mark, 's nachts 250 mark; per bezoek 1.75 mark, 's nachts 5 mark; b. voor niet-wateriesplichtigen: per consultatie 2 mark, per bezoek 2.50 mark, per nachtbezoek 5 mark (*Münch. med. Wochenschr.*). Een vergelijking met de Deventer „Pauschale" van 55 centen, en met de Nederlandsche „honoraria" in het algemeen, zelfs in de particuliere praktijk, geeft te denken.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

GENEESKUNDIG ONDERZOEK VOOR HET HUWELIJK.

Een enkel woord naar aanleiding van het ingezonden stuk van den heer DE VRIES in het nummer van 3 Januari van dit *Tijdschrift*. Wij gelooven niet, dat wij het met

den schrijver op principieele punten oneens zijn. Ook wij gelooven, dat het de arts is, die raad zal moeten geven omtrent de meer of mindere wenschelijkheid van een voorgesteld huwelijk. Het was geenszins onze bedoeling te doen uitkomen, dat een bioloog, die zich in genetica specialiseert, de aangewezen persoon zou zijn. Alleen kwam het ons noodig voor, den nadruk er op te leggen, dat niets in de tegenwoordige opleiding van artsen ons hun bijzondere bevoegdheid verzekert om, naast het onderzoek naar besmettelijke (geslachts)ziekten, ook een genetische prognose te stellen.

In alle niet-samengestelde gevallen zal, dunkt ons, steeds de huisarts de aangewezen persoon zijn. Wanneer het mogelijk was de huisartsen bij te staan door het stichten van één of meer centrale bureaux, welke genetische adviezen zouden kunnen geven en waar moeilijke onderzoekingen konden worden gedaan, zouden o. i. zulke bureaux stellig van groot nut kunnen zijn. Ook lijkt het ons mogelijk, dat een enkele arts, die zich op genetica heeft toegelegd, een nuttig consultatiebureau zou kunnen oprichten. Wanneer bijvoorbeeld de schrijver van het pasverschenen uitnemende genetische proefschrift, P. WAARDENBURG, zich tot dit werk aangetrokken zou gevoelen, zou hij nuttig werk kunnen doen.

Wat voor genetica geldt, geldt voor meer bijzondere vakken, zelfs voor vakken die aan artsen onderwezen worden, zooals oogheelkunde en chirurgie. In alle gevallen van eenig belang zal men de hulp van een specialist noodig hebben. En die specialist moet een arts zijn. Artsen, die zich in genetica gespecialiseerd hebben, zijn stellig nog zeldzaam in ons land. Zij zijn zeker minder talrijk dan consultatiebureaux voor geneeskundig onderzoek vóór het huwelijk. Vandaar ons protest.

Bussum,
Januari 1914.

C. HAGEDOORN,
A. L. HAGEDOORN—VORSTHEUVEL LA BRAND.

BRIEFWISSELING.

DONDERS-MEDAILLE.

Zooals onze lezers weten uit ons nummer van 30 Augustus 1913, heeft het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde* aan de leden van het Physiologen-congres te Groningen een bronzen gedenkpenning aangeboden, die aan haar voorzijde den beeldenaar van onzen grooten landgenoot F. C. DONDERS draagt en aan de keerzijde een toepasselijk inschrift. De bovengenoemde aflevering van ons *Tijdschrift* bevatte een eenigszins verkleinde afbeelding van voor- en achterzijde dier penning ¹⁾.

De vereeniging „Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde” heeft uiting willen geven aan haar gevoelens van dankbaarheid tegenover den met 1 Juli ll. afgetreden eersten beheerend-redacteur, prof. H. BURGER, voor al den ten bate van ons *Tijdschrift* gedurende bijna tien jaren verrichten arbeid en voor de vele diensten, die hij daardoor aan den geneeskundigen stand van ons land heeft bewezen. Zij heeft gemeend hem geen beter blijvend aandenken

¹⁾ De middellijn der penning bedraagt 59 mM.